

Barakadan Çıkan Yiğit

Vilâyeti Ordu, kazası Akkış,
Yolu geçit vermez, mevsim karakış,
Sur'da görevlidir o, uzman çavuş,
Salman'lı yiğit, Nuh ÖZDEMİR derler.

Sivasız evinden tütüyor duman,
Duvarlarını örten muşambadan,
Hiç farkı yoktur, sanki barakadan,
Bir poyraz esti mi durulmaz derler.

Terör belâsında bir kurban daha,
Durmadan veririz, vatanım sana,
Duamız odur, olmasın bir daha,
Derken acı haber, geldi dediler.

Yeni kurmuş yuva, murad almamış,
Bebesi beş aylık, henüz doğmamış,
Leylâ'sına ise, asla doymamış,
Doğmayan yavruya "yetim" dediler.

Ana Esme "Datlu yavrum" der ağlar,
Yıkılır dünyası karalar bağlar,
"Şehidler ölmez, vatan bir" nidâlar,
Ne mutlu şehid ANA'sı dediler.

Eş Leylâ anasın teselli eder,
"Ağlama anne Nuh'un burada" der,
Actı, sevgiyi kalbine gömer,
"Sen bir şehid hanımısın" dediler.

Rabbim Sen, bu vatana merhamet et,
Şehidlerin makamını cennet et,
Vatan hainlerini de hep kâhret,
"Şehid ölmez, vatan bölünmez" dediler.

Muradî derki; bu sözün kıyası,
Alçaklar hak eder, milletin sopası,
Açılmış duruyor, cennet kapısı,
"Allah yolunda ölen ölmez" dediler.